

Nový Jeruzalém č. 6/2021

Zpravodaj pro 258. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Jimramově - ve středu 16. června 2021 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Novém Veselí.

Ve středu 12. května 2021 na mši svaté NJ bylo cca 80 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu tří kněží za udílení svátosti smíření a mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Mgr. Václava Knotka při mši svaté v Novém Veselí:

(vzhledem k rozsahu zpravodaje a promluvy, je v tištěném zpravodaji část kázání, celé je zveřejněno na www.rovecne.farnost.cz, a rozeslána elektronicky).

Milí bratři a sestry! Rád bych se s vámi podělil o myšlenky z listu papeže Františka, který napsal a tím vyhlásil rok svatého Josefa - Patris corde. Svatý otec František říká, že **svatý Josef je blízko jeho srdci**. To co napsal nyní, je něco co mu už dlouho leželo na srdci. Čím více čtu tento list, přemýšlím o něm, rozjímám, tak vnímám **hloubku svatého Josefa**, často přehlíženého, protože **je ve stínu Panny Marie**. Nechci Pannu Marii snižovat, ale papež František mluví o tom, že **Maria bez Josefa by nebyla tím čím je**. Můžete si tento list stáhnout z internetu – **číst ho a rozjímát**. Nazval tento list **Patris corde**, což znamená v překladu – **s otcovským srdcem**. Tak miloval **Josef Ježíše**, který je ve všech čtyřech evangeliích nazýván **synem Josefovým**. My víme, že **Josef nebyl otec Ježíše, jeho otec je nebeský Otec. Josef přilnul k Ježíšovi otcovskou láskou**. Jeden z papežů – sv. Pavel VI. - říká o **sv. Josefovi, udělal ze svého života službu a obět'** ve prospěch tajemství Vtělení a s ním spojeného vykupitelského poslání. **Daroval sebe sama**, obětoval svůj život a svoji práci. **Josef a Panna Maria**, jsou to dva lidé, kteří se mají rádi, mají své plány, představy. I vy, kteří jste tady, měli jste a máte své plány o životě, jako každý člověk. **Založit rodinu, pracovat, vést zbožný život izraelské rodiny**. Ale stane se něco, čemu **Josef nerozumí**, Maria je v jiném stavu. V páté knize Mojžíšově se říká: „Je-li některá dívka, panna, zasnoubená muži - Bůh přikazuje takovou ženu ukamenovat.“ Připomenu evangelium, kdy přivedou **cizoložnou ženu před Ježíše**. „**Ježíši ona byla chycena při cizoložství**.“ A pravděpodobně všichni drželi kámen. Také Josef mohl hodit kámen, ale byl spravedlivý – neudělal to. Přemýšlí, modlí se, a říká: „**Pane Bože, co mám dělat?**“ Vidíme u svatého Josefa **úžasnou úctu k ženě**. Papež František říká: „**Je to uctivý, delikátní muž, který se rozhoduje pro Mariino dobré jméno, pro její důstojnost a život**.“ Věřt Marii, jí nechce ublížit. Rozhodne se - tajně se s ní rozejít. Ale zasahuje Bůh: „**Neboj se vzít svou ženu Marii k sobě**.“ ...A přijímá svou ženu k sobě. **Josef naplnil Boží vůli**. Také nám se něco zvrto jinak, než jsme plánovali. **Josef nereptá, nenadává, nejedná zkratkovitě**. Kolikrát jsem jako kněz – slyšel – už nebudu chodit do kostela, nebudu věřit v Pána Boha, protože... Ale tím nejvíc ublížíš sobě. **Nemůžeme oddělovat Marii a Josefa. Bez Josefa by Maria nebyla tím, čím byla**. Josef se stal se jejím a Ježíšovým ochráncem. **Proto svatý Josef je ochráncem Církve**. Zmiňujeme ho v Eucharistické modlitbě. Bůh si mohl vybrat jiný způsob, jak by mohl přijít do tohoto světa, vybral si Marii a Josefa. Bylo to ve **skrytu a tichu dvou lidských srdci**. Papež František říká – **dějiny spásy se naplňují skrze naděje v beznaději a skrze naše slabosti**. Bůh nepoužívá jenom to co je dobré v našem životě. Ale většina Božích plánů se uskutečňuje a naplňuje skrze naše **slabosti a jim navzdory**. Víme, že jsme slabí, rozumný a pokorný člověk to ví. Pavlovi Ježíš řek: „**Stačí ti moje milost, aby se síla projevila ve slabosti**.“ Bůh dokáže i naše slabosti proměnit v něco úžasného a velkého. **Maria s Josefem řekli Bohu ANO** – dali mu své srdce. A skrze ně mohl Bůh vykonat svoje vykupitelské dílo. Tak Bůh používá každého z nás pro svoje dílo. Zve, nás kněze, jáhny,

biskupy, papeže. Každého z nás, každý pokřtěný je **zván do Božího díla, které On chce uskutečňovat v tomto světě**. Úžasně na svatém Josefovi je to, že v Evangeliu ani jednou nepromluví. Nic tam neřekne, ale je to člověk, který má ve svém srdci Pána Boha, má lásku. A tak papež František dále říká, že **Josef daruje svůj život v lásce pro Svatou rodinu**. A **dar se proměňuje v obět'**. Ne, že by si řekl, já se budu obětovat, je to těžké, ale budu se obětovat. Ne, je to opačně. Já činím ze svého života dar. Dar pro Svatou rodinu. **Daroval svůj život, uměl ho proměnit**. Jak je velmi důležité umět se darovat. Darovat v jakémkoliv povolání. O tom teď **napsal papež František** takovou dvoustránku – 25.4. – co se týká povolání, ke **světovému dni modliteb za povolání**. Jak je velmi důležité umět **darovat sebe a** to nejen v **kněžství**, ale i v **manželství** - pro rodinu, umět se darovat v lásce. Tam, **kde člověk sebe daruje, neztrácí svůj život, ale nachází ho**. Víte vzpomínám si, když jsem studoval, na jednu paní učitelku, měla tehdy asi šedesát let. Uměla perfektně mnoho jazyků, jako svou mateřštinu, byla to hodná paní, učila nás moc hezky. Po nějaké době jsme se bavili o životě. Dělal jsem si maturitu až po vojně, nebylo nám sedmnáct. Najednou se rozplakala a povídá: „**Já toho umím hodně, ale nemám rodinu, mám jenom staré rodiče, kteří tady už moc dlouho nebudou a já zůstanu sama**.“ Kolik jsem už takových lidí potkal. A ti dnešní mladí, kteří si myslí, že musí dělat kariéru. Nedávno jsem byl v jedné rodině, tam byl takový mladý floutek, možná pětadvacet let, ten mi říkal: „**Pane faráři, nejdřív kariéra, potom rodina**.“ Řekl jsem mu: „**Dělej si jak chceš, ale jednou to poznáš. Až ti bude 40, 50 a budeš honit kariéru, ale nebudeš mít rodinu. Zjistíš, že svůj život nedaroval, tak tvůj život bude prázdný**.“ **Nejšťastnější lidé**, když je doprovázím ke konci jejich života - nedávno, minulý týden jsem pohřbíval jednu takovou paní, nějakou dobu jsem ji doprovázel před smrtí – **jsou lidé, kteří svůj život darovali**. Ze svého života **učinili dar lásky pro Pána Boha a pro druhé**. Takoví lidé jsou nejšťastnější, když odchází z tohoto světa. Ne ti, kteří si myslí, teď budu honit kariéru, možná v těch čtyřiceti se ožením nebo si někoho najdu. Budu žít, užívat si. To nefikám jenom já, na to jsou odborné články od psychologů, kteří říkají – **tento člověk nebude šťastný, bude prázdný**. **Svatý Josef udělal to, že sebe daroval**. V tom je velikost jeho života, učinil z něj dar. Prožíval těžkosti. Musel jít s Marií do Betléma na sčítání lidu, potom utíkat do Egypta, když se vrací slyší, že vládne další despota, další – běž usad se v Nazaretě. Josef je konfrontován se světskou mocí – víme co udělal Herodes Betlémským dětem. Papež píše, že **Bůh navzdory zpupnosti pozemských vládců, vždycky najde způsob, jak uskutečnit svůj plán spásy**. Nechci se pouštět do politiky, to mně tady nepřísluší. Ale každý z nás, kdo to trochu sledujeme, tak víme, že někdy přichází určitá **beznaděj**. Někdy to vypadá, že náš život je vydán zvlíli mocných, ale evangelium nám říká, že **to na čem záleží, dokáže Bůh vždycky zachránit**. Pokud využijeme **odvážnou vynalézavost nazaretského tesaře**, který umí proměnit problém v příležitost, majíce na prvním místě **důvěru v prozřetelnost, v Boží pomoc, Boží blízkost**. Tu nikdy nesmíme ztratit. Bůh svůj plán nikdy neopustí. **Objevme sv. Josefa**. Je pro nás vzorem té každodenní, obyčejné, lidské práce, lidské lásky, lidského sebe darování, vědomí, že Bůh je s námi. **Krásné na křesťanství je vědomí stále Boží přítomnosti a život s Bohem**. V prvním čtení, jsme slyšeli – Bůh je láska. Láska spočívá v tom, že Bůh si nás zamiloval jako první. O tom přemýšlejme. Chceme si Boha naklonit. Kolikrát jsme si řekli: „**Musím se hodně modlit, být hodný, aby mě měl Pán Bůh rád**.“ Naši předci byli daleko víc závislí na přírodě, než jsme my dnes. Když něco potřebujeme – tak si to jdeme koupit do obchodního domu. Lidé dřív byli závislí na přírodě a snažili se, naklonit si různá božstva, někdy jim obětovali lidi. My si chceme Pána Boha něčím naklonit. Aby nás měl rád. Ale ono je to opačně. **Bůh je ten, který si nás první zamiloval**. Jak je to jednoduché a přitom složité. **Pane Bože, dej ať pochopím, že mě máš rád a že skrze mě chceš také působit v tomto světě, tak jako skrze Pannu Marie, skrze svatého Josefa, skrze mnoho dalších svatých**, každého, **kdo je schopen svoje srdce darovat Bohu a druhým**. Když jsem studoval jako bohoslovec, dávali nám filosofii, teologii a vše další – bohoslovci mají pocit, že všechno znají. Setkal jsem se se svatým Josefem na této zemi. Jak? Měl jsem babičku, která se **jmenovala Josefka**. Jednou večer jsem přijel tu babičku navštívit. Bylo jí už tehdy přes devadesát let. Seděla v kuchyni, v ruce růženec a říká: „**Víš, Pán Ježíš nám říká, že se musíme neustále modlit – a tak já se pořád modlím**.“ Nevěděl, co mám říct. Ale věděl jsem, že až bude někdo říkat, že Bůh neexistuje, tak **skrze tohoto člověka**

vím, že existuje. Co všechno prožila – dvanáct dětí, padesátý roky, odpustila a dokázala říct: „**Víš, já se pořád modlím, Pán Ježíš nám to říká.**“ A v té chvíli jsem pochopil, že víra je v podstatě jednoduchá. Lidová zbožnost. Jestliže mám Boha a víru v srdci rád, tak z toho pramení všechno to ostatní. Poznal jsem mnoho, ale toto byl **zážitek, který hodně ovlivnil můj život.** Zanechalo to hluboký dotek Boží blízkosti. Babička darovala svůj život. **Josef, tím, že daroval svůj život, skrze tu Boží milost, dokázal Pán Bůh udělat něco nádherného a velkého.** Tak ať na přímělu Panny Marie a svatého Josefa, dokážeme darovat svůj život jako dar pro Pána, pro druhé v lásce, ať Bůh dokáže udělat něco nádherného a velkého. Ne něco, co bude vidět v mediích, televizi, na co bude reklama, ale co bude měnit svět. V těch obyčejných, každodenních situacích našeho života a život těch, ke kterým přicházíme a kteří zase budou nějak ovlivňovat dějiny a svět. Až přijdou po nás. Tak o toto prosíme při této mši svaté, na přímělu Panny Marie a svatého Josefa. A prosím – zkusme ten list Patris corde svatého otce Františka – buď si ho najít na internetu nebo určitě někde bude k sehnání. Zkusme si ho pročitat. Papež František je geniální v tom, že dokáže ty velké, hluboké pravdy vyjádřit úžasně jednoduchým, srozumitelným, hlubokým způsobem. Tak abychom v tom roce svatého Josefa a potažmo i svaté rodiny – protože od svátku sv. Josefa – máme také rok Svaté rodiny, jako takové. Abychom si uvědomili význam rodiny jako takové. A prosili za naše rodiny. Aby v našich rodinách byla opravdová láska, tak jako byla ve Svaté rodině, aby bylo opravdové porozumění a aby v našich rodinách vyrůstala nová generace. Papež František tam ještě mluví o **otcovství svatého Josefa** – opravdu nádherně, ale to by bylo ještě na hodně dlouho. Takže, abychom byli dobrými otci, dobrými matkami, babičkami, prababičkami, to už je jedno. Těmi, kdo provází nové generace a za ně se modlí. Abychom učinili z toho svého života ten krásný dar – z Boží milosti.

O to můžeme při této mši svaté společně prosit.

Sbírka – po uhrazení nutné rezie NJ, jsme darovali **2300 Kč nemocným po covidu přes Českou charitu.** Poděkování patří také místnímu faráři otci Janu Peňázovi a farníkům z Nového Veselí, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hlavního celebranta NJ v Jimramově, kterým je P. Mgr. Miroslav Kulíř, farář v Novém Městě na Moravě; Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště:

Miroslav Kulíř (* 1983) pochází z Dolních Lovčic u Trnavy na Slovensku, kde prožil prvních osmnáct let svého života. Vystudoval obor Mediální studia a žurnalistika na Fakultě sociálních studií a Italský jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Už během studia pracoval jako jazykový redaktor a korektor, po absolvování VŠ pak jako manažer v soukromé sféře. V roce 2012 nastoupil do kněžského semináře v Olomouci a teologická studia ukončil na Papežské Lateránské univerzitě v Římě v roce 2018. Po jáhenské službě u katedrály svatých Petra a Pavla v Brně působil jako kaplan v Hodoníně. V současnosti je farním administrátorem v Novém Městě na Moravě. Mimo svůj obor se zajímá se o historii, architekturu, má rád železnice a také rád vaří. **Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Skromnosti a celkovému nastavení nemít od života přehnaně veliká očekávání, tedy jakémusi životnímu realismu. Schopnosti nebrat se příliš vážně a umět odpouštět. I díky nim jsem tak trochu „splachovací“ typ, neumím být na druhé dlouhodobě naštvaný.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? To povolání ve mně zrálo docela pomalu. Od počátku pracovní kariéry jsem pracoval s lidmi a já chtěl práci vyměnit za službu. Službou lidem sloužit Bohu. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** V první řadě Kristus. Ale na moje rozhodnutí měli zásadní vliv také místní kněží v mé rodné farnosti a taky tehdejší trnavský arcibiskup Robert Bezák a Marián Kuffa. Ale kněží, kterých příklad mě dnes inspiruje, je celá řada.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Nejdůležitější milovat Boha a milovat lidi. V kněžství to musí být spojené nádoby, obě jsou stejně důležité, jedna bez druhé nemůže být. A nejkrásnější momenty jako kněz zažívám ve zpovědnici, kde jsem nástrojem Božího milosrdenství a odpuštění. **Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?** Šířit kolem sebe radost, pokoj a naději přirozeným a sobě vlastním způsobem. Ať se lidé sami ptají po důvodech této naší naděje.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na ...(ze sbírky se hradí rezie, autobusy a co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant).....?

To bych si ještě s dovolením promyslel ☺ **Na co se nejvíc těšíte?** Na konec pandemie, obnovení doposud omezených aktivit a možnost opět se scházet nejen u liturgického slavení.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Že jsem opět mohl navštěvovat seniory v domě s pečovatelskou službou a slavit s nimi mši svatou. A také aktivní přístup mladých rodin i jednotlivců ve farnosti.

Pozvánky, nabídky.

Milí bratři a sestry, pokud budete **potřebovat kněze pro někoho, kdo je v nemocnici:** Od 1. 10. 2019 byl pověřen **katolický kněz P. Sylwester Jurczak** duchovní službou a pastoračí v **nemocnici v Novém Městě na Moravě.** Kněz bude přítomen v nemocnici po telefonické dohodě, on Vám poradí jak postupovat. Služba kněze: pomazání nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: **733 741 473**

V brněnském Centru naděje a pomoci se věnujeme životním situacím, které se týkají těhotenství, mateřství a rodičovství. Významnou část naší práce představuje úspěšná pomoc párům, kterým se nedaří otěhotnět, a hledají přirozené cesty, bez technik umělého oplodnění. O osvětu v oblasti zodpovědného rodičovství se snažíme nejen mezi dospělými. Vnímáme jako důležité také dospívajícím předávat pravdivé informace o lidské plodnosti, povzbuzení k sebeúctě a vytváření dobrých vztahů. Kromě individuálních konzultací nabízíme též rozmanité kurzy. Osvědčený, oblíbený kurz mezi mladými dívkami ve věku 12–18 let je týdenní prázdninový kurz **Byt sama sebou**, letos v létě jej v našich prostorách plánujeme v termínu 19. 7. – 23. 7. 2021. V kurzu se s dívkami zaměřujeme především na témata, která bývají někdy pro rodiče v komunikaci s dospívajícími náročná, jako je zodpovědný přístup k sexualitě. V průběhu týdne se formou testů, kvízů a her věnujeme otázkám rozvoje osobnosti, vztahů, nechybí však ani trochu odlehčující a nadšeně očekávané téma módy a kosmetiky. V rámci kurzu může dospívající dívka zjistit, v čem je dobrá, za co se může pochválit, a co naopak by bylo dobré na sobě změnit k lepšímu. Naším přáním a motivací kurzu také je, aby dívky získaly podněty, které jim pomohou např. v komunikaci s rodiči a vrstevníky, právě ve složitém období dospívání. Pokud by Vás kurz zaujal, ať už pro Vaši dcerku nebo vnučku, můžete se podívat na naše stránky www.cenap.cz a zjistit o kurzu více. Také, pokud by Vás zajímala jakákoli jiná problematika, které se věnujeme, a se kterou bychom Vám nebo Vaším blízkým mohli pomoci, neváhejte se na nás obrátit. Jsme tu i pro Vás!

Plán poutí na rok 2021 16. – 18. 7. – **Západní Čechy V.** (přihlášeno 22 poutníků)
! 22.8. – 28. 8. - **XXI. peší pouť na Velehrad !**
11. 9. – **XXVIII. peší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka**

Plán poutí NJ na rok 2021:

2021 12. srpen Nová Ves u N. M. na M. 14. září Radostín n/Osl
13. říjen Rad. Svratka 11.(16.) listopad ..... 15. prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - poradí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 259. pouť NJ – ve středu 16. června 2021 v 18 hodin do Jimramova – hl. celebrant P. Mgr. Jiří Dyčka, novokněz.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 6. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém;** Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. www.rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Nový Jeruzalém č. 6/2021

Zpravodaj pro 258. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Jimramově - ve středu 16. června 2021 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Novém Veselí.

Ve středu 12. května 2021 na mši svaté NJ bylo cca 80 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu tří kněží za udílení svátosti smíření a mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Mgr. Václava Knotka při mši svaté NJ v Novém Veselí:

Milí bratři a sestry! Jak jsem říkal na začátku, rád bych se s vámi podělil o pár myšlenek z listu papeže Františka „Patris corde“. On sám říká, že svatý Josef je blízko jeho srdci. Co napsal v tomto listu, mu dlouho leželo na srdci. Čím více čtu tento list, přemýšlím o něm, rozjímám, tak vnímám hloubku svatého Josefa, kterého někdy jakoby přehlízíme, protože je ve stínu Panny Marie. Tím nechci Pannu Marii snižovat – abyste to nepochopili špatně. Papež František mluví o tom, že Maria bez Josefa by nebyla tím, čím je.

Nazval tento list „Patris corde“, což znamená v překladu „Otcovským srdcem“. Tak miloval Josef Ježíše, který je ve všech čtyřech evangelích nazýván synem Josefovým. My víme, že Josef nebyl Ježíšův otec, jeho otcem je nebeský Otec. Papež František ho ale tak nazývá, protože Josef přilnul k Ježíšovi i k celé rodině nazaretské otcovskou láskou. Svatý papež Pavel VI. konstatuje, že: „ze svého života učinil službu a oběť ve prospěch tajemství vtělení a s ním spojeného vykupitelského poslání, že uplatnil svou legitimní autoritu vůči Svaté rodině, aby jí daroval sebe sama, svůj život a svoji práci; že přetavil svoje lidské povolání v rodinnou lásku skrze nadlidské obětování sebe, svého srdce a všech schopností, v lásku danou do služby Mesiáše, který vyrůstal v jeho domě“.

Když se podíváme hned na začátek toho, co víme o svatém Josefovi a Panně Marii, jsou to dva lidé, kteří se mají rádi. Můžeme vnímat z evangelií, že se milovali, že se těšili na to, až budou spolu. Měli svoje plány, své představy o životě, stejně jako mladí v té době, stejně jako vy, kteří jste tady. A určitě to byly nejlepší plány, úmysly. Založit rodinu, pracovat, vést zbožný život izraelské rodiny. Ale najednou se stává něco, čemu Josef nerozumí. Jeho snoubenka Maria je těhotná. Josef si to nedokáže vysvětlit, nechápe to. V páté knize Mojžíšově jsou ustanovení od Boha, jak má být potrestána žena, která přišla do jiného stavu před svatbou. Bůh tam prikazuje ženu i muže ukamenovat (srov. 5. kniha Mojžíšova, 22. kap.). Můžeme si připomenout scénu z evangelia, kdy přivedou cizoložnou ženu před Ježíše. Farizeové, zákoníci a všichni ti nasupení muži, kterým Ježíš vadí, dovedou před něj ženu a říkají: „Ježíši, ona byla chycena při cizoložství.“ A pravděpodobně všichni, kdo ji tam dovedli, už drželi kámen a křičí, že Mojžíš jim nařídil takovou ženu ukamenovat. Víme, jak to dopadlo (srov. Jan, 8. kapitola). V evangeliu se říká, že Josef byl muž spravedlivý. On první mohl vzít kámen a hodit ho po Marii. V tom je dramatická stránka, on ho mohl hodit podle zákona za to, co udělala. Spravedlnost Josefa spočívala v tom, že to neudělal. On přemýšlí, nejedná zkratkovitě, modlí se, a říká: „Pane Bože, co mám udělat, co tohle znamená?“ A tady vidíme u svatého Josefa úžasnou úctu k ženě. Papež František říká: „Je to uctívání, delikátní muž, který se rozhoduje pro Mariino dobré jméno, pro její důstojnost a život.“ To je něco úžasného i v dnešní době. Podívejme se na Josefa, on to mohl udělat, on mohl vzít kámen, ale neudělal to. Věřil Marii, nechce jí ublížit. A tak se rozhodne tajně se s ní rozejít, jak říká Matouš v evangeliu. Ale v tom okamžiku zasahuje Bůh: „Neboj se vzít svou ženu Marii k sobě.“ A vidíme, to je první sen (má celkem čtyři sny, které jsou důležité pro celou svatou rodinu). ...Na základě snu, kdy k němu promluvil Bůh, Josef okamžitě jedná a přijímá svou ženu k sobě. Josef nám ukazuje cestu, která nevysvětluje, ale přijímá. Můžeme

přemýšlet o našem životě, jaké jsme měli plány, zda se naplnily nebo to dopadlo jinak. Ale vidíme u Josefa, že přesto, že se nesplnilo to, co očekával, že se to nějak zvrtno, on nereptá, nenadává, nejedná zkratkovitě. Kolikrát jsem – už jako kněz – slyšel, kdy se něco stalo: „Já jsem se tolik modlil, já jsem to myslel tak dobře, já jsem to chtěl takhle. Vždyť mně přece Pán Bůh měl požehnat.“ A najednou se něco zvrtno. Třeba někdo z partnerů odešel nebo dítě. Kolik lidí najednou ve svém životě rezignovalo. Řekli – už nebudu chodit do kostela, nebudu věřit v Pána Boha, když se toto stalo. Kolik takových rezignovaných lidí možná je? Ale tím nejvíce ublížili sobě. Vidíme, že Josef nerezignuje. Josef nedělá zkratkovitá řešení, protože je to muž, který je blízko Bohu. Je to muž, který se snaží tyto věci řešit s láskou a rozumně a s Bohem. A to je právě první úžasná věc na svatém Josefovi, kterou můžeme vnímat. A proto se mně líbí, že papež František říká, že nemůžeme oddělovat Marii a Josefa. Že bez Josefa by Maria nebyla tím, čím byla. Protože Josef ji přijal k sobě, stal se jejím manželem a ochráncem. Provázel ji, pomáhal jí. Stal se i „otcem“ Ježíše, kterého ochraňoval. Proto také je svatý Josef patronem, ochráncem Církve. Ne nadarmo. Je dobře, že v každé eucharistické modlitbě jmenujeme Pannu Marii i s jejím snoubencem svatým Josefem. Můžeme také vnímat, jak Bůh působí skrze to lidské. Bůh si mohl vybrat způsob, jak by mohl přijít do tohoto světa. Taký jsem slyšel: „Proč ten Pán Bůh nepřišel jiným způsobem, aby se dal jasně poznat, skrze nějaké zjevení?“ Mnozí na to čekají, skrze ta různá zjevení, že Pán Bůh přijde a zasáhne obrovským způsobem. Ale Bůh to tak nedělá. Dělá to jinak – vybral si Marii. Pro uskutečnění svého díla spásy si vybral Marii a k tomu i svatého Josefa. A nebylo to v září reflektorů, kamer a televizí, jak jsme dnes zvyklí na velké události. Bylo to ve skrytu a tichu těchto dvou lidských srdcí. Bůh působí skrze nás, vybírá si nás. Když je to Jeho dílo, tak je to dílo, které Bůh neopouští. A jak papež František říká – dějiny spásy se naplňují skrze naděje v beznaději. A skrze naše slabosti. My si někdy přilíš často myslíme, že Bůh stává v nás jenom na tom, co je dobré. Co je v nás dokonalé. Ale Bůh stává – nebo nás používá – skrze naše slabosti a jim navzdory. To je jedna z nádherných myšlenek celého tohoto listu. Že Bůh nepoužívá jenom to, co je dobré v našem životě. Ale většina Božích plánů se uskutečňuje a naplňuje skrze naše slabosti a jim navzdory. A my víme, že jsme slabí. Víte to vy, vím to já. Každý rozumný a pokorný člověk to ví. A Bůh přesto skrze nás působí. Svatý Pavel, když o tom přemýšlel, napsal ve svém druhém listu do Korinta slova Kristova: „Stačí ti moje milost, aby se síla projevila ve slabosti“. Apoštol cítil tuto svou slabost. Ale Bůh dokáže i naše slabosti proměnit v něco úžasného a velkého. Vždycky tam, kde je člověk ochoten a schopen dát svoje srdce. Maria řekla ANO, i svatý Josef – dal svoje srdce. A skrze ně mohl Bůh vykonat svoje vykupitelské dílo. Tak Bůh používá každého z nás. Každého z nás zve, nás kněze, jáhny, biskupy, papeže. Každý z nás, každý pokřtěný je zván do Božího díla, které On chce uskutečňovat v tomto světě. Úžasně na svatém Josefovi je to, že v Evangeliu ani jednou nepromluví. Nic tam nefekne, ale je to člověk, který má ve svém srdci Pána Boha, má lásku a koná to co chce Bůh. A tak papež František dále říká, že on daruje svůj život v lásce pro svatou rodinu. Svatý Josef učinil ze svého života dar. Daroval svůj život, uměl ho proměnit. Jak je velmi důležité umět se darovat. Darovat v jakémkoliv povolání. Jak je velmi důležité umět se darovat, a to nejen v kněžství, ale i v manželství. Pro rodinu, umět se darovat v lásce. Tam, kde člověk sebe daruje, neztrácí svůj život, ale nachází ho. Víte, vzpomínám si, když jsem studoval, prochodil jsem pár škol, na jednu paní učitelku, měla tehdy asi šedesát let. Uměla perfektně několik jazyků jako svou mateřštinu, byla to hodná paní, učila nás moc hezky. Jednou jsme mluvili o svých životech. Najednou se rozplakala a povídá: „Já toho umím hodně, ale nemám rodinu, mám jenom staré rodiče, kteří tady už moc dlouho nebudou a já zůstanu sama“. Kolik jsem už takových lidí potkal. A ti dnešní mladí, kteří si myslí, že musí dělat kariéru, vydělávat peníze... Nedávno jsem byl v jedné rodině, tam byl takový mladý kluk, ten mi říkal: „Pane faráři, nejdřív kariéru, peníze, a potom rodinu.“ Řekl jsem mu: „Dělej si, jak chceš, ale jednou to poznáš. Až ti bude 40, 50 a budeš honit kariéru, ale nebudeš mít rodinu, zjistíš, že tvůj život je prázdný, protože jsi ho nedaroval. Byl na mě našťvaný. Nejšťastnější lidé, když je doprovázím ke konci jejich života, jsou lidé, kteří svůj život darovali. Ze svého života učinili dar lásky pro Pána Boha a pro druhé. A ti, kteří si myslí, teď budu dělat kariéru, budu žít, užívat si, a pak si možná ve čtyřiceti někoho najdu nebo se ožením, nakonec šťastni nebudou, jejich život bude prázdný. To neříkám jenom já, na to jsou odborné články od psychologů. Svatý Josef udělal to, že daroval

sebe. V tom je velikost jeho života. Učinil dar ze svého života. I Josef prožíval těžkosti. Musel jít s Marií do Betléma na sčítání lidu, potom utíkat do Egypta, když se vrací, slyší, že vládne další despota, další – běž, usad' se v Nazaretě. Josef je konfrontován se světskou mocí – víme, co udělal Herodes betlémským dětem. Papež píše, že Bůh navzdory zpupnosti pozemských vládců vždycky najde způsob, jak uskutečnit svůj plán spásy. Možná jsme ve chvíli, kdy vnímáme dnešní „vládce“. Nechci se pouštět do politiky, to mně tady nepřísluší. Ale každý z nás, kdo to trochu sledujeme, víme, že někdy přichází určitá beznaděj. Ale nebojme se, Bůh navzdory pozemským vládcům vždy najde způsob, jak uskutečnit plán spásy. Někdy to vypadá, že náš život je vydán zvlášť mocných, ale evangelium nám říká, že to, na čem záleží, dokáže Bůh vždycky zachránit. Využijeme odvážnou vynalézavost nazaretského tesaře, který měl na prvním místě důvěru v Boží prozřetelnost, a tak uměl proměnit problém v příležitost. Neztrácejme důvěru v Boha, v Boží blízkost, v Boží pomoc. Bůh svůj plán nikdy neopustí.

A tak, milí bratři a sestry, myslím si, že bychom měli svatého Josefa objevovat znovu. I pro nás je důležitý. Je pro nás vzorem té každodenní, obyčejné, lidské práce, lidské lásky, lidského sebe-darování, prožívání obyčejného každodenního života s Pánem Bohem a blízkými s vědomím, že Bůh je s ním. Naučme se tak žít, to je velké a nádherné na křesťanství. Záměrně jsem vybral první čtení, které jsme slyšeli 6. neděli velikonoční. Sv. Jan říká: „Bůh je láska.“ Láska spočívá v tom, že Bůh si nás zamiloval jako první. Ne, že my jsme milovali Boha, ale On si nás zamiloval jako první. To je něco, o čem bychom měli častokrát přemýšlet, uvažovat. Máme někdy pocit, že musíme být dokonalí, že se musíme hodně modlit, aby nás měl Pán Bůh rád. Jednou jsem viděl dokument, jak žili naši předkové před mnoha tisíci roky. Byli daleko víc závislí na přírodě, než jsme dnes, my, když něco potřebujeme, jdeme si to koupit. Ti lidé byli odkázáni na přírodu, snažili se naklonit si boha slunce, úrody a dalších. Jednou dávali film o druidech, kteří byli schopni obětovat lidi, aby se božstvu zalíbili. Někdy to tak je i u nás – chceme si Pána Boha něčím naklonit. Aby mě Pán Bůh měl rád. Až já budu takový a takový, tak mě bude Pán Bůh teprve mít rád. Ale ono je to přesně opačně. Bůh je ten, který si nás první zamiloval, se všemi našimi chybami a nedokonalostmi. Prosme, abychom to pochopili. Je to jednoduché a přitom složité! Udělat tento krok – Pane Bože, dej ať pochopím, že mě máš rád a že skrze mě chceš také působit v tomto světě, tak jako skrze Pannu Marii, skrze svatého Josefa, skrze mnoho dalších svatých, skrze každého z nás, skrze každého, kdo je schopen svoje srdce darovat Bohu a druhým. A možná takovou poslední myšlenku. Když jsem studoval jako bohoslovec ve třetím nebo čtvrtém ročníku, měl jsem pocit, že všechno „znám“. Měl jsem možnost setkat se svatým Josefem na této zemi. Ptáte se jak? V uvozovkách. Měl jsem babičku, která se jmenovala Josefa, Josefka. Jednou večer jsem přijel tu babičku navštívit. Bylo přitímí, měla tam malou žárovku, bylo jí už tehdy přes devadesát let. Seděla v kuchyni u svého stolu, v ruce růženec a modlila se. A řekla mi: „Víš, Pán Ježíš nám říká, že se musíme neustále modlit – a tak já se pořád modlím“. Tenkrát, v ten okamžik jsem nevěděl, co mám říct. Ale uvědomil jsem si, že až mi bude někdo říkat, že Bůh neexistuje, skrze svou babičku vím, že existuje. Když si uvědomím, co všechno prožila, měla dvanáct dětí, zažila padesáté roky, dokázala všem odpustit. A ona řekne: „Víš, já se pořád modlím, Pán Ježíš nám to říká.“ V té chvíli jsem já, bohoslovec pochopil, že víra je v podstatě jednoduchá. Ale na druhou stranu pro toho, kdo chce, je složitá. Víme, jak je to, když se říká lidová zbožnost, co si často lidé myslí. Ale jestliže mám víru v srdci, mám rád Pána Boha, pak z toho pramení všechno ostatní. To bylo takové svědectví víry a lásky k Pánu Bohu, že ve mně zanechalo hluboký dotek Boží blízkosti. Vědomí toho, jak babička dokázala darovat Bohu sebe a svůj život. Jak z jejího života, tím, že ho darovala, skrze tu Boží milost, dokázal Pán Bůh udělat něco nádherného a velkého.

Tak ať na přímluvu Panny Marie a svatého Josefa, dokážeme darovat s láskou svůj život jako dar pro Pána a pro druhé, ať Bůh dokáže udělat něco nádherného a velkého. Ne to, co bude vidět v mediích, televizi, na co bude reklama, ale co bude měnit svět v tichosti lidských srdcí. V těch obyčejných, každodenních situacích našeho života a života těch, ke kterým přicházíme a kteří zase budou nějak ovlivňovat dějiny a svět. Tak o toto prosme při této mši svaté, na přímluvu Panny Marie a svatého Josefa. A prosím – zkusme ten list „Patris corde“ Svatého otce Františka pročítat. Papež František je geniální v tom, že dokáže velké, hluboké pravdy vyjádřit úžasně jednoduchým, srozumitelným, jasným způsobem. Tak abychom si v roce svatého Josefa

a rodiny – protože od svátku sv. Josefa máme také rok rodiny - uvědomili význam rodiny jako takové. A prosme za naše rodiny. Aby v našich rodinách byla opravdová láska, jako byla ve Svaté rodině, aby vládlo opravdové porozumění a aby v našich rodinách vyrůstala nová generace.

Sbírka – po uhrazení nutné reže NJ, jsme darovali **2300 Kč nemocným po covidu přes Českou charitu**. Poděkování patří také místnímu faráři otci Janu Peňázovi a farníkům z Nového Veselí, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hlavního celebranta NJ v Jimramově, kterým je P. Mgr. Miroslav Kulíř, farář v Novém Městě na Moravě:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Miroslav Kulíř (* 1983) pochází z Dolních Lovčic u Trnavy na Slovensku, kde prožil prvních osmnáct let svého života. Vystudoval obor Mediální studia a žurnalistika na Fakultě sociálních studií a Italský jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Už během studia pracoval jako jazykový redaktor a korektor, po absolvování VŠ pak jako manažer v soukromé sféře. V roce 2012 nastoupil do kněžského semináře v Olomouci a teologická studia ukončil na Papežské Lateránské univerzitě v Římě v roce 2018. Po jáhenské službě u katedrály svatých Petra a Pavla v Brně působil jako kaplan v Hodoníně. V současnosti je farním administrátorem v Novém Městě na Moravě. Mimo svůj obor se zajímá se o historii, architekturu, má rád železnice a také rád vaří.

Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Skromnosti a celkovému nastavení nemít od života přehnaně velká očekávání, tedy jakémusi životnímu realismu. Schopnosti nebrat se příliš vážně a umět odpouštět. I díky nim jsem tak trochu „splachovací“ typ, neumím být na druhé dlouhodobě našťvaný.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

To povolání ve mně zrálo docela pomalu. Od počátku pracovní kariéry jsem pracoval s lidmi a já chtěl práci vyměnit za službu. Službou lidem sloužit Bohu.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

V první řadě Kristus. Ale na moje rozhodnutí měli zásadní vliv také místní kněží v mé rodné farnosti a taky tehdejší trnavský arcibiskup Robert Bezák a Marián Kuffa. Ale kněží, kterých příklad mě dnes inspiruje, je celá řada.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Nejdůležitější milovat Boha a milovat lidi. V kněžství to musí být spojené nádoby, obě jsou stejně důležité, jedna bez druhé nemůže být. A nejkrásnější momenty jako kněz zažívám ve zpovědnici, kde jsem nástrojem Božího milosrdenství a odpuštění.

Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí?

Šířit kolem sebe radost, pokoj a naději přirozeným a sobě vlastním způsobem. Ať se lidé sami ptají po důvodech této naší naděje.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na ...(ze sbírky se hradí reže, autobusy a co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant).....?

To bych si ještě s dovolením promyslel ☺

Na co se nejvíc těšíte?

Na konec pandemie, obnovení doposud omezených aktivit a možnost opět se scházet nejen u liturgického slavení.

Co Vám udělalo v poslední době radost?

Že jsem opět mohl navštěvovat seniory v domě s pečovatelskou službou a slavit s nimi mši svatou. A také aktivní přístup mladých rodin i jednotlivců ve farnosti.

Pozvánky, nabídky.

Milí bratři a sestry, pokud budete **potřebovat kněze pro někoho, kdo je v nemocnici**: Od 1. 10. 2019 byl pověřen **katolický kněz P. Sylwester Jurczak** duchovní službou a pastorem v **nemocnici v Novém Městě na Moravě**. Kněz bude přítomen v nemocnici po telefonické

dohodě, on Vám poradí jak postupovat. Služba kněze: pomazání nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473)

V brněnském Centru naděje a pomoci se věnujeme životním situacím, které se týkají těhotenství, mateřství a rodičovství. Významnou část naší práce představuje úspěšná pomoc párům, kterým se nedaří otěhotnět, a hledají přirozené cesty, bez technik umělého oplodnění. O osvětu v oblasti zodpovědného rodičovství se snažíme nejen mezi dospělými. Vnímáme jako důležité také dospívajícím předávat pravdivé informace o lidské plodnosti, povzbuzení k sebeúctě a vytváření dobrých vztahů. Kromě individuálních konzultací nabízíme též rozmanité kurzy. Osvědčený, oblíbený kurz mezi mladými dívkami ve věku 12–18 let je týdenní prázdninový kurz Být sama sebou, letos v létě jej v našich prostorách plánujeme v termínu 19. 7. – 23. 7. 2021. V kurzu se s dívkami zaměřujeme především na témata, která bývají někdy pro rodiče v komunikaci s dospívajícími náročná, jako je zodpovědný přístup k sexualitě. V průběhu týdne se formou testů, kvízů a her věnujeme otázkám rozvoje osobnosti, vztahů, nechybí však ani trochu odlehčující a nadšeně očekávané téma módy a kosmetiky. V rámci kurzu může dospívající dívka zjistit, v čem je dobrá, za co se může pochválit, a co naopak by bylo dobré na sobě změnit k lepšímu. Naším přáním a motivací kurzu také je, aby dívky získaly podněty, které jim pomohou např. v komunikaci s rodiči a vrstevníky, právě ve složitém období dospívání. Pokud by Vás kurz zaujal, ať už pro Vaši dcerku nebo vnučku, můžete se podívat na naše stránky www.cenap.cz a zjistit o kurzu více. Také, pokud by Vás zajímala jakákoli jiná problematika, které se věnujeme, a se kterou bychom Vám nebo Vaším blízkým mohli pomoci, neváhejte se na nás obrátit. Jsme tu i pro Vás!

Plán poutí na rok 2021 16. – 18. 7. – Západní Čechy V. (přihlášeno 22 poutníků)
! 22.8. – 28. 8. - XXI. pěší pout' na Velehrad !
11. 9. – XVIII. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka

Plán poutí NJ na rok 2021:

2021 12. srpen Nová Ves u N. M. na M. 14. září Radostín n/Osl
13. říjen Rad. Svatka 11.(16.) listopad ..... 15. prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 259. pout' NJ – ve středu 16. června 2021 v 18 hodin do Jimramova – hl. celebrant P. Mgr. Jiří Dyčka, novokněz.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 6. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. www.rovecne.farnost.cz
Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970